

Milá babičko,

Byla bych ráda, kdyby ses cítila lépe, a proto ti píši dopis. Právě trávím týden v Krásenku, kde pobýváme na Rychtě. Jsme zde na týden a máme výchovu o ekologii. Děláme různé projekty a hrajeme hry.

Například jsme malovali ekodům, který jsme potom představili a ostatní nás ohodnotili. Sice jsme nevyhráli, ale moc jsme si to užili. Nebo jsme hráli hru s názvem Doba ledová, kde jsme dělali, že jsme kytky, a museli jsme přežít ohromnou zimu. Prostě spoustu srandy a zábavy.

Moc se na tebe těším a doufám, že Tě brzo uvidím a vše Ti povyprávím. Mám Tě moc ráda a brzy se uzdrav.

Tvoje vnučka Jana

Jana Dohnalíková, 8.A

ZŠ Salmova v Krásensku

Dne 21.2.2011 se třída 8.A plná očekávání sešla ne ve škole, ale na autobusovém nádraží. S panem učitelem Jaroslavem Krejčířem odjeli všichni do Krásenska. Čekal je pětidenní ekologický program.

V Krásensku je uvítal lektor jménem Petr. Provedl je po Rychtě, v níž byli ubytováni a která patří k nejstarším domům v Krásenku. Poté se všichni mráz nemráz vydali na obhlídku obce.

Každý den se žákům věnoval některý z lektorů – Petr, Jana, Michal, Zuzka, Lukáš a Lucka. Tvořili zajímavé projekty, dozvídali se nové poznatky, přemýšleli, vytvářeli, budovali... Zahráli si např. na zastupitelstvo a rozhodovali o budoucnosti města. Navrhovali eko-dům podle svých představ a snažili se, aby právě ten jejich byl nejlepší. Poznávali nové rostliny i zvířata. Komu se jen tak poštěstí mít v ruce hada nebo leguána. Úžasná byla i „výprava“ do doby kamenné.

V pátek 25.2.2011 nastalo loučení a pak cesta autobusem zpět do Blanska.

Myslím, že pět dnů, strávených sice mimo školu, ale přesto velmi aktivně, co se vzdělávání týče, bylo pro nás všechny velmi přínosných. Prostě bylo to fajn!!

Vítek Šmerda, 8.A

Vzhůru dolů

Bylo 23. února a naše třída se chystala v Krásenku na program se jménem Doba ledová. Mělo se začít ve 14:00, ale když bylo 14:18 tak jsem si vzpomněl, že nemám rukavice. Okamžitě jsem se přezul a utíkal do pokoje pro ty rukavice. Proběhl jsem sál, běžel jsem chodbou a potom jsem dorazil do pokoje. Vysprintoval jsem schody v pokoji a všude jsem hledal, podívám se na hodinky a najednou 14:20.

„Sakra to nemůžu stihnout“ pomyslel jsem si.

Takže jsem se na rukavice vykašlal a šel jsem zpátky.

Ale najednou „bum bác“. Letím ze schodů po zádech, jedu dolů ale jak končily Schody tak tam čekalo další překvapení, radiátor.

Jen co jsem dojel dolů, tak jsem do něho narazil.

Takže jsem měl vyražený dech, jak jsem padal ze schodů, naraženou hlavu O radiátor a měl jsem jít ven.

Co mi zbývalo, musel jsem jít. Ale i když mě bolí záda do teď, tak bych v tom jedno poučení našel.

„kdy nepodceňuj schody i když vypadají bezpečně“.

David Podrabský, 8.A

Čtvrtý den na Rychtě

Den začal jako obvykle budíčkem. Po probuzení následovala rozcvička a poté snídaně. Po snídani jsme měli volno na hygienu a přípravu na program.

V devět jsme se přesunuli do sálu, kde byla přednáška o České republice.

Po programu jsme se rozdělili do pěti skupin a poslouchali přednášku o technice projektování ekodomu, vnitřním vybavením a designu. Pak následoval oběd a vycházka ven, kde jsme si měli najít pozemek pro svůj ekodům. Po návratu na Rychtu začaly skupinky na tvorbě vlastního projektu ekodomu. Měli jsme tolik práce, že jsme většinou končili chvíli před večerkou.

Po večerce jsme museli všichni do svých pokojů. Protože to byla poslední noc na Rychtě, nikomu se nechtělo spát a všichni si ještě dlouho povídali. Pan učitel z nás byl tak nervózní, že pořád obcházel pokoje, kde nás utišoval. Nakonec jsme všichni po dlouhém dnu a napomínání usnuli.

Myslím si, že se tento den moc vydařil.

Kamila Pavlů, 8.A